

Regeringens proposition

2002/03:46

Folkomröstning om införande av euron

Prop.
2002/03:46

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 23 januari 2003

Göran Persson

Pär Nuder
(Justitiedepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Regeringen föreslår i propositionen en lag om folkomröstning om införande av euron.

Folkomröstningen föreslås hållas den 14 september 2003.

Svarsalternativen vid omröstningen föreslås vara ja eller nej till frågan om Sverige skall införa euron som valuta.

Rösträtten föreslås omfatta både svenska medborgare som har rösträtt i val till riksdagen och utlänningar som har rösträtt i de kommunala valen.

Lagförslaget behandlar i övrigt den fråga som folkomröstningen gäller och vissa valtekniska frågor i samband med omröstningen.

I propositionen läggs också fram förslag rörande de kostnader som föranses av folkomröstningen.

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	3
2	Lagtext.....	4
2.1	Förslag till lag om folkomröstning om införande av euron.....	4
3	Ärendet och dess beredning.....	6
3.1	Bakgrund.....	6
3.2	Partiöverläggningar.....	6
3.3	Allmänna bestämmelser om folkomröstning.....	7
4	Folkomröstning om införande av euron.....	8
5	Nya och ändrade anslag för 2003.....	10
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 23 januari 2003.....	14

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2002/03:46

Regeringen föreslår att riksdagen

dels

1. antar regeringens förslag till lag om folkomröstning om införande av euron,

dels

2. godkänner ändrade ramar för utgiftsområden för 2003 enligt följande

Tusental kronor

Utgifts- område		Belopp enligt statsbudget 2003	Förändring av ram	Ny ramnivå
1	Rikets styrelse	7 349 618	325 000	7 674 618
15	Studiestöd	21 599 680	-340 000	21 259 680
17	Kultur, medier, trossamfund och fritid	8 357 903	15 000	8 372 903

dels anvisar ändrade och nya anslag för 2003 enligt följande

3. inom utgiftsområde 1 Rikets styrelse

Tusental kronor

Anslag		Belopp enligt statsbudget 2003	Förändring av anslag	Ny anslagsnivå
46:6	Folkomröstning om införande av euron, <i>obetecknat anslag</i>	0	200 000	200 000
90:3	Riksdagens förvaltningskostnader, <i>ramanslag</i>	509 398	5 000	514 398
90:8	Kampanjkostnader m.m. för folkomröstning om införande av euron, <i>obetecknat anslag</i>	0	120 000	120 000

4. inom utgiftsområde 15 Studiestöd

Tusental kronor

Anslag		Belopp enligt statsbudget 2003	Förändring av anslag	Ny anslagsnivå
25:3	Studiemedelsröntor m.m., <i>ramanslag</i>	5 585 224	-340 000	5 245 224

5. inom utgiftsområde 17 Kultur, medier, trossamfund och fritid

Tusental kronor

Anslag		Belopp enligt statsbudget 2003	Förändring av anslag	Ny anslagsnivå
25:4	Folkbildningsinsatser för folkomröstning om införande av euron, <i>obetecknat anslag</i>	0	15 000	15 000

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om folkomröstning om införande av euron

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Den 14 september 2003 skall folkomröstning hållas i hela landet om införande av euron.

Omröstningen gäller ja eller nej till följande fråga:
”Anser du att Sverige skall införa euron som valuta?”

2 § För folkomröstningen gäller folkomröstningslagen (1979:369) och de föreskrifter som finns i 3–7 §§.

3 § Rösträtt vid folkomröstningen har också

1. medborgare i någon av Europeiska unionens medlemsstater samt medborgare i Island eller Norge som fyller 18 år senast på dagen för folkomröstningen och som är folkbokförda i Sverige,

2. andra utlänningar som fyller 18 år senast på dagen för folkomröstningen och som har varit folkbokförda i Sverige tre år i följd före den dagen.

4 § På röstsedlarna skall finnas

1. rubriken ”Folkomröstning”,
2. den i 1 § angivna frågan,
3. något av svarsalternativen ”Ja” eller ”Nej”.

På de blanka röstsedlarna skall dock förutom rubriken endast finnas orden ”Blank röstsedel”.

5 § De partier som är representerade i riksdagen och sådana kampanjorganisationer som verkar för något av svarsalternativen ja eller nej och som får statsbidrag för sin verksamhet får hos den centrala valmyndigheten beställa önskat antal röstsedlar. Staten svarar för kostnaderna för röstsedlarna, dock högst till ett antal som för varje beställare motsvarar två gånger antalet röstberättigade i landet. Varje parti och organisation får dessutom på begäran kostnadsfritt röstkuvert, ytterkuvert för budröst och kuvert för brevöstning i den utsträckning som den centrala valmyndigheten anser att det behövs.

6 § De lantbrevbärare som tar hand om ytterkuvert för budröst skall ha med sig röstsedlar för de två svarsalternativen och blanka röstsedlar.

7 § Den centrala valmyndigheten bestämmer den sista dag då beställning av röstsedlar skall ha gjorts för att leverans skall kunna ske 30 dagar före dagen för omröstningen. I övrigt tillämpas bestämmelserna i 6 kap. 15 § vallagen (1997:157).

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2003.
 2. Lagen (1997:159) om brevröstning i vissa fall upphörde att gälla vid utgången av år 2002. Lagen i den lydelse den då hade skall trots detta tillämpas vid folkomröstningen.

3.1 Bakgrund

Alltsedan Sveriges medlemskap i Europeiska unionen (EU) aktualiserade frågan om ett svenskt deltagande i Ekonomiska och monetära unionen (EMU) har Sverige intagit hållningen att den frågan skall avgöras av riksdagen. Med anledning av att rådet, i sammansättningen stats- och regeringschefer, under våren 1998 skulle välja ut de länder som skulle införa euron vid starten av EMU:s tredje etapp den 1 januari 1999, lade regeringen fram en proposition som innehöll dels förslag om att Sverige inte skulle införa EU:s gemensamma valuta euron då den tredje etappen inleddes, dels förslag till riktlinjer avseende den ekonomiska politiken och EMU (prop. 1997/98:25). Regeringen uttalade att om den efter den 1 januari 1999 skulle finna att Sverige bör delta i valutaunionen, så skall frågan underställas det svenska folket för prövning. Enligt regeringen var det önskvärt att en sådan prövning skedde i ett allmänt val, men det kunde också ske genom extra val eller en folkomröstning. Regeringen uttalade härefter att det ankommer på riksdagen att fatta det slutliga beslutet. Riksdagen beslutade i enlighet med regeringens förslag (bet. 1997/98:FiU9, rskr. 1997/98:75).

Om Sverige skulle ta ställning för ett svenskt deltagande i valutaunionen vidtar följande process inom EU, i enlighet med artikel 122.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Kommissionen och Europeiska centralbanken skall utarbeta konvergensrapporter om Sverige. Om det då framkommer att Sverige uppfyller kraven för deltagande lägger kommissionen fram ett förslag om att upphäva Sveriges undantagsstatus. Efter att Europaparlamentet har hörts och efter överläggningar i rådet, i sammansättningen stats- och regeringschefer, beslutar rådet med kvalificerad majoritet att upphäva Sveriges undantag. Vidare måste en tidpunkt för Sveriges inträde i valutaunionen fastställas. Härutöver skall rådet fastställa en omräkningskurs mellan euron och den svenska kronan.

3.2 Partiöverläggningar

Företrädare för riksdagspartierna har vid överläggningar den 28 november och den 17 december 2002 enats om att en rådgivande folkomröstning om införande av euron i Sverige skall äga rum den 14 september 2003. Resultatet av partiöverläggningarna är vidare följande.

– Alla som har rösträtt i riksdags- eller kommunalvalen skall kunna delta i folkomröstningen.

– Röstsedeln skall ha följande innehåll:

”Folkomröstning

Anser du att Sverige skall införa euron som valuta?”

– Sammanlagt 340 miljoner kronor av statliga medel skall anslås till folkomröstningen med följande fördelning:

valadministration, 200 miljoner kronor,
kampanjorganisationerna, 90 miljoner kronor,
riksdagspartierna, 30 miljoner kronor,
riksdagens EU-information, 5 miljoner kronor,

folkbildningsinsatser, 15 miljoner kronor.

– Bidraget till partierna skall fördelas så att varje parti får 1 miljon kronor i grundstöd. Resterande bidrag fördelas proportionellt efter partiernas storlek.

– Kampanjen på nej-sidan får 48 miljoner kronor och kampanjen på ja-sidan får 42 miljoner kronor.

Med utgångspunkt i vad som nu sagts har regeringen den 16 januari 2003 uppdragit åt Valmyndigheten att vidta de förberedande åtgärder som behövs för genomförandet av folkomröstningen (dnr Ju2003/504).

För att en rådgivande folkomröstning skall kunna genomföras krävs enligt 8 kap. 4 § regeringsformen att riksdagen fattar beslut därom i form av lag. På grundval av resultatet av partiöverläggningarna lägger regeringen nu fram förslag till behövlig lagstiftning samt förslag om vissa anslagsfrågor.

3.3 Allmänna bestämmelser om folkomröstning

Enligt 8 kap. 4 § regeringsformen meddelas föreskrifter om rådgivande folkomröstning i hela riket och om förfarandet vid folkomröstning i grundlagsfråga genom lag.

Sådana föreskrifter finns i folkomröstningslagen (1979:369). Lagen innehåller alla de regler som har bedömts erforderliga för att hålla en folkomröstning i en grundlagsfråga. Däremot innehåller den inte alla föreskrifter som behövs för en rådgivande folkomröstning. Bl.a. skall enligt 18 § tidpunkten för omröstningen och den fråga som skall ställas till folket anges i en särskild lag. Vidare kan i den särskilda lagen meddelas bestämmelser som avviker från eller kompletterar folkomröstningslagens föreskrifter, t.ex. bestämmelser om röstsedlarnas utformning och tillhandahållandet av röstsedlar.

Ett exempel på en sådan särskild lag som avses i 18 § folkomröstningslagen är lagen (1994:1064) om folkomröstning om EU-medlemskap (prop. 1993/94:245, bet. 1993/94:KU50, rskr. 1993/94:430).

Folkomröstningslagen hänvisar i stor utsträckning till bestämmelser i vallagen (1997:157). Därutöver finns det i folkomröstningslagen föreskrifter som på olika punkter avviker från eller kompletterar vallagens bestämmelser.

Rösträtt vid folkomröstning tillkommer enligt folkomröstningslagen den som är röstberättigad vid val till riksdagen. Vilka personer som därmed avses framgår av 3 kap. 2 § regeringsformen. Där anges att rösträtten tillkommer svensk medborgare som är eller någon gång har varit bosatt i riket. Den som inte har uppnått 18 års ålder senast på valdagen har inte rösträtt.

Frågan om en person har rösträtt i en folkomröstning avgörs på grundval av en före omröstningen upprättad röstlängd.

Bara sådana röstsedlar som tillhandahålls av den centrala valmyndigheten får användas vid en folkomröstning. För varje förslag som är föremål för omröstning skall det framställas röstsedlar som är försedda med en tryckt meningyttring. Dessutom skall det finnas blanka röstsedlar. Röstsedlarna för en omröstning skall vara lika till storlek, färg och mate-

rial. Staten svarar för kostnaderna för framställningen av det antal röstsedlar som behövs. Som kuvert vid en folkomröstning används samma slag av kuvert som vid ett val.

Röstning sker på dagen för folkomröstningen i omröstningslokalen för det omröstningsdistrikt där den röstande är upptagen i röstlängd. Röstning får också ske på postkontor och på särskilt röstmottagningsställe inom landet, hos svensk utlandsmyndighet eller genom brevröstning (beträffande brevröstningen hänvisas till vad som sägs i slutet av nästföljande avsnitt).

4 Folkomröstning om införande av euron

Regeringens förslag: Folkomröstningen skall hållas den 14 september 2003.

Svarsalternativen vid omröstningen skall vara ja eller nej till frågan om Sverige skall införa euron som valuta.

Rösträtten skall omfatta både svenska medborgare som har rösträtt i val till riksdagen och utlänningar som har rösträtt i de kommunala valen.

Skälen för regeringens förslag: Beslut om att anordna en rådgivande folkomröstning skall enligt regeringsformen fattas av riksdagen genom lag. I beslutet skall anges bl.a. tidpunkten för folkomröstningen och den fråga som skall ställas. Riksdagspartierna har som tidigare nämnts kommit överens om att en rådgivande folkomröstning om införande av euron som valuta i Sverige skall hållas den 14 september 2003.

Regeringen gör följande bedömning när det gäller formuleringen av den fråga som skall ställas till folket.

Som framgått ovan godkände riksdagen hösten 1997 regeringens förslag i prop. 1997/98:25 att Sverige inte skulle införa euron då den tredje etappen av EMU inleddes. Vad saken nu gäller är således om denna ståndpunkt skall ändras. Den fråga som ställs till folket bör därför avse införandet av euron i Sverige.

Resultatet av partiöverläggningarna är att svarsalternativen skall vara ja eller nej. Förutom möjligheten att rösta blankt skall något tredje alternativ således inte finnas.

Det är naturligt att det såväl bland förespråkarna för ett införande av euron som bland motståndarna finns skiftande motiv bakom ställningstagandet. Det finns inte anledning att utforma röstsedlarna på ett sådant sätt att de anger varför väljaren säger ja eller nej. Varje väljare kommer att ha gjort sin egen värdering av för- och nackdelar med att införa euron och skall ges tillfälle till en viljeyttring. Man bör däremot inte avkräva väljaren en röstförklaring.

Röstsedlarna bör förutom rubriken ”Folkomröstning” därför endast innehålla den fråga riksdagen beslutat ställa till folket.

På de blanka röstsedlarna bör, förutom rubriken, finnas orden ”Blank röstsedel”.

Eftersom resultatet av partiöverläggningarna är att rösträtten vid folkomröstningen skall omfatta även dem som har rösträtt vid de kommunala

valen och eftersom rösträtt vid en folkomröstning enligt folkomröstningslagen tillkommer endast svenska medborgare som har rösträtt i riksdagsvalet, behöver en kompletterande bestämmelse tas in i den nu föreslagna lagen. En föreskrift av motsvarande slag fanns i 3 § lagen (1980:7) om folkomröstning i kärnkraftsfrågan (prop. 1979/80:75, bet. 1979/80:NU26, rskr. 1979/80:141). Den bestämmelse som nu föreslås har sin motsvarighet i 1 kap. 3 § vallagen.

När det gäller lagförslaget i övrigt kan följande noteras.

Enligt 6 § folkomröstningslagen skall Valmyndigheten sända ut röstkort till varje röstberättigad.

Röstsedlar finns tillgängliga bl.a. i röstningslokalerna och hos kampanjorganisationerna. Riksdagspartierna och de kampanjorganisationer som verkar för något av svarsalternativen och som erhåller statsbidrag för sin verksamhet bör ha rätt att efter beställning erhålla röstsedlar för det förslag de verkar för och till det antal som önskas. Valmyndigheten bör kunna föreskriva att en sådan beställning måste göras inom en viss tid före dagen för folkomröstningen.

Enligt 8 § folkomröstningslagen svarar staten för kostnaderna för framställning av det antal röstsedlar som behövs. Varje parti eller kampanjorganisation bör därför ha rätt att utan kostnad beställa röstsedlar för det – eller i förekommande fall de – alternativ de verkar för. De bör därvid gratis erhålla högst så många röstsedlar som motsvarar två gånger antalet röstberättigade i riket. Inget hindrar att partierna och kampanjorganisationerna, eller någon annan, beställer ytterligare röstsedlar mot betalning. I sammanhanget bör erinras om att endast röstsedlar som tillhandahålls av Valmyndigheten får användas vid folkomröstningen (7 § folkomröstningslagen).

I samband med att riksdagen våren 2002 behandlade regeringens förslag till vissa ändringar i vallagstiftningen (prop. 2001/02:53), beslutade riksdagen att föreskrifterna i den tidsbegränsade lagen (1997:159) om brevröstning i vissa fall skulle utvidgas till att avse alla utlandssvenskar (bet. 2001/02:KU8, rskr. 2001/02:147). Någon ändring av lagens giltighetstid gjordes dock inte. Brevröstningslagen upphörde att gälla vid utgången av år 2002. Det är i avvaktan på en slutlig utformning av systemet med brevröstning enligt regeringens bedömning bäst i överensstämmelse med riksdagens beslut att brevröstningslagen, i sin senaste lydelse, trots detta tillämpas vid folkomröstningen om införande av euron.

Avslutningsvis vill regeringen framhålla att den förutsätter att kommunerna medverkar till att röstning vid särskilda röstmottagningsställen inom landet, s.k. institutionsröstning, kan ske i en omfattning som motsvarar den som gällde vid 2002 års val.

Enligt 9 kap. 5 § regeringsformen kan riksdagen för löpande budgetår på tilläggsbudget ändra anslag och anvisa nya anslag. De förändringar av gällande statsbudget som nu behövs med anledning av folkomröstningen om införande av euron redovisas i det följande.

Anslagsförändringarna innebär att anvisade medel för 2003 är oförändrade.

Utgiftsområde 1 Rikets styrelse

46:6 Folkomröstning om införande av euron

I statsbudgeten för innevarande år finns för detta ändamål inte uppfört något anslag.

Regeringens förslag: Ett nytt obetecknat anslag 46:6 *Folkomröstning om införande av euron* på 200 000 000 kronor anvisas.

Skälen för regeringens förslag: Regeringen bedömer att kostnaderna för att genomföra själva folkomröstningen uppgår till 200 miljoner kronor. Dessa kostnader bör föras upp under ett särskilt anslag, benämnt 46:6 *Folkomröstning om införande av euron*.

De kostnader i anledning av folkomröstningen som uppkommer för kommunerna skall dessa i vanlig ordning själva stå för.

90:3 Riksdagens förvaltningskostnader

I statsbudgeten för innevarande år finns för detta ändamål uppfört ett ramanslag på 509 398 000 kronor.

Regeringens förslag: Anslaget 90:3 *Riksdagens förvaltningskostnader* ökas med 5 000 000 kronor.

Skälen för regeringens förslag: Inom riksdagen bedrivs en omfattande informationsverksamhet om EU. Detta sker bl.a. med stöd av en särskild webbplats på Internet (www.riksdagen.se/eu). Det behov av förstärkta statliga informationsinsatser som folkomröstningen medför bör täckas inom ramen för den verksamheten.

Det skall framhållas att det ställs särskilda krav på neutralitet i den information som det här handlar om. Informationen får inte förmedla budskap från ja- eller nej-sidan utan skall på ett opartiskt sätt lämna upplysningar om EMU, euron och andra aspekter av verksamheten inom EU. Riksdagens EU-information har goda förutsättningar att leva upp till de höga krav på integritet som kan ställas i detta sammanhang.

Vid partiöverläggningarna har det ekonomiska utrymmet för utökad statlig EU-information fastställts till 5 miljoner kronor. Anslaget 90:3 *Riksdagens förvaltningskostnader* bör för 2003 därför ökas med 5 miljoner kronor.

I statsbudgeten för innevarande år finns för detta ändamål inte uppfört något anslag.

Regeringens förslag: Ett nytt obetecknat anslag 90:8 *Kampanjkostnader m.m. för folkomröstning om införande av euron* på 120 000 000 kronor anvisas.

Skälen för regeringens förslag: Enligt vad som beslutades vid partiöverläggningarna skall 120 miljoner kronor av statliga medel anslås för kampanjverksamheten inför folkomröstningen. Detta belopp bör anvisas över ett särskilt anslag på statsbudgeten, benämnt 90:8 *Kampanjkostnader m.m. för folkomröstning om införande av euron*.

Av beloppet skall riksdagspartierna erhålla sammanlagt 30 miljoner kronor. Beloppet skall fördelas på så sätt att varje parti först erhåller 1 miljon kronor. Återstoden skall proportioneras mellan partierna i relation till deras storlek. Detta innebär att partierna skall erhålla de belopp som framgår av följande uppställning.

(s)	10 499 000 kronor
(m)	4 611 000 kronor
(fp)	4 151 000 kronor
(kd)	3 185 000 kronor
(v)	2 978 000 kronor
(c)	2 449 000 kronor
(mp)	2 127 000 kronor

Bidragen avses efter ansökan betalas ut av Regeringskansliet till respektive parti.

Återstående 90 miljoner kronor bör ställas till ja- respektive nej-sidans förfogande och på vardera sidan – på samma sätt som skedde vid 1994 års folkomröstning om EU-medlemskap – fördelas av ett särskilt organ med ställning som juridisk person, som bildas av företrädare för kampanjorganisationerna.

Enligt vad som beslutades vid partiöverläggningarna bör det förhållandet att bidraget till riksdagspartierna till övervägande delen går till partier på ja-sidan beaktas vid fördelningen till kampanjorganisationerna. Organisationerna på nej-sidan bör därför få 48 miljoner kronor medan organisationerna på ja-sidan bör få 42 miljoner kronor.

Eftersom riksdagspartierna erhåller särskilda bidrag, bör ingen del av de medel som ställs till kampanjorganisationernas förfogande tilldelas något av dessa partier. Detta hindrar givetvis inte att företrädare för olika partier verkar inom de organisationer som får del av kampanjmedlen. I själva verket är det naturligt att så sker.

Bidragen till kampanjorganisationerna avses efter ansökan betalas ut av Regeringskansliet till de båda nämnda särskilda organen, sedan dessa har bildats.

25:3 Studiemedelsröntor m.m.

I statsbudgeten för innevarande år finns för detta ändamål uppfört ett ramanslag på 5 585 224 000 kronor.

Regeringens förslag: Anslaget 25:3 *Studiemedelsröntor m.m.* minskas med 340 000 000 kronor.

Skälen för regeringens förslag: De sammanlagda utgifterna för folkomröstning om införande av euron uppgår enligt föreslagna anslagsökningar till 340 miljoner kronor. För att finansiera dessa utgifter föreslår regeringen att det under utgiftsområde 15 Studiestöd uppförda anslaget 25:3 *Studiemedelsröntor m.m.* minskas med motsvarande belopp.

Åtgärden beräknas inte medföra några konsekvenser för verksamheten.

Utgiftsområde 17 Kultur, medier, trossamfund och fritid

25:4 Folkbildningsinsatser för folkomröstning om införande av euron

I statsbudgeten för innevarande år finns för detta ändamål inte uppfört något anslag.

Regeringens förslag: Ett nytt obetecknat anslag 25:4 *Folkbildningsinsatser för folkomröstning om införande av euron* på 15 000 000 kronor anvisas.

Skälen för regeringens förslag: Vid partiöverläggningarna beslutades att 15 miljoner kronor skall avsättas för folkbildningsinsatser inför folkomröstningen. Dessa kostnader bör föras upp under ett särskilt anslag, benämnt 25:4 *Folkbildningsinsatser för folkomröstning om införande av euron*.

Det är angeläget att behövliga folkbildningsinsatser kan påbörjas så snart som möjligt. Handläggningen av ärenden med ansökningar om bidrag för dessa insatser bör därför utföras av en redan befintlig organisation med erfarenhet av sådana ärenden.

Enligt 7 b § lagen (1976:1046) om överlämnande av förvaltningsuppgifter inom Utbildningsdepartementets verksamhetsområde prövar Folkbildningsrådet frågor om fördelning av statsbidrag mellan bl.a. folkhögskolor och studieförbund.

I förordningen (1991:977) om statsbidrag till folkbildningen finns föreskrifter om statens stöd till folkbildningen. Folkbildningsrådet prövar frågor om bidrag enligt förordningen.

Det är naturligt att Folkbildningsrådet prövar även frågor om bidrag till folkbildningsinsatser inför folkomröstningen om införande av euron.

Bidraget bör fördelas till de statsbidragsberättigade studieförbunden och folkhögskolornas särskilda merkostnader för folkbildningsaktiviteter inför folkomröstningen. Det bör bara få lämnas för folkbildning som till innehåll och form på ett sakligt sätt informerar om EMU och euron och

som allsidigt speglar de olika uppfattningar som finns i den fråga som folkomröstningen gäller.

Folkbildningsrådet bör fastställa villkor för statsbidragsfördelningen samt till regeringen senast den 1 mars 2004 redovisa resultaten av den verksamhet som genomförts.

Folkbildningsrådet bör få disponera högst 1 500 000 kronor av anslaget för administration och uppföljning av folkbildningskampanjen samt högst 500 000 kronor för att utveckla folkbildningsnätet som en resurs för detta folkbildningsarbete.

Med utgångspunkt i vad som nu sagts har regeringen den 16 januari 2003 uppdragit åt Folkbildningsrådet att vidta de förberedande åtgärder som behövs för fördelningen av statsbidrag till folkbildningsinsatser inför folkomröstningen (dnr Ju2003/503).

Regeringen kommer senare att meddela de föreskrifter som behövs för Folkbildningsrådets handläggning av ärenden som avser det nu aktuella bidraget.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 23 januari 2003

Närvarande: statsministern Persson, ordförande, och statsråden Ulvskog, Lindh, Sahlin, Pagrotsky, Östros, Messing, Engqvist, Lövdén, Ringholm, Bodström, J. O. Karlsson, Sommestad, H. Karlsson, Nykvist, Lund, Andnor, Nuder, Johansson, Hallengren, Björklund

Föredragande: statsrådet Nuder

Regeringen beslutar proposition 2002/03:46 Folkomröstning om införande av euron.